28/03/2020

“Να διασώσουμε τη Θεία Λειτουργία”

/ Γνώμες

Του Αρχιμ. Επιφανίου Οικονόμου,
Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος για το Πρακτορείο “Ορθοδοξία”

Ο μεγαλύτερος σταυρός για κάθε συνειδητοποιημένο Χριστιανό, τούτη την εποχή της σοβούσης υγειονομικής κρίσης, πέραν των σοβαρών κινδύνων, που εγκυμονεί η πανδημία, είναι η στέρηση της Θείας Λατρείας. Η Θεία Λατρεία, με επίκεντρο την Θεία Λειτουργία, είναι η ίδια η ζωή μας, η τροφή και η αναπνοή της ψυχής μας. Μάλιστα, κατά το παρελθόν, σε καιρούς μεγάλων κρίσεων, πολέμων και κοινωνικών ακαταστασιών, ήταν το μοναδικό καταφύγιο του λαού, η ελπίδα και η απαντοχή του.

Ασφαλώς, όπως υποδεικνύουν και οι εκκλησιαστικοί μας ταγοί, τα σπίτια των Χριστιανών έχουν γίνει τόποι θερμής προσευχής και εκζήτησης του Θείου ελέους, αυτόν τον καιρό. Η κατ’ οίκον Εκκλησία έχει ανασυσταθεί. Όμως, τίποτα δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Θεία Λειτουργία. Η στέρησή της συνιστά διακοπή της οντολογικής σχέσης μας με τον Θεό και καταστροφή της κοινωνίας του

εκκλησιαστικού σώματος μέσα στο Μυστηριακό γεγονός. Ήδη, η σιωπηλή κραυγή απόγνωσης Κλήρου και λαού, που πεινά και διψά για την Θεία Κοινωνία, είναι εκκωφαντική. Κι ας έπεσαν επάνω μας οι δαίμονες, οι αρνητές και οι κατά σύστημα συκοφάντες της εκκλησιαστικής ζωής, που βρήκαν ευκαιρία να βγουν από τις τρύπες τους σαν τα ποντίκια, για να διασπείρουν την πανούκλα της απιστίας τους. Ουδείς συνειδητοποιημένος Χριστιανός τους δίνει σημασία.

Βέβαια, για την περιστολή της Θείας Λατρείας δεν μπορούμε να ζητήσουμε ευθύνες από το Κράτος. Η Πολιτεία δεν μπορεί, ούτε υποχρεούται να σκεφθεί Θεολογικά, ούτε το κριτήριο των ενεργειών και των αποφάσεών της μπορεί, σε καιρούς έκτακτης ανάγκης, να είναι πνευματικό. Η Πολιτεία οφείλει να λάβει όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για την προστασία της δημόσιας υγείας, ακολουθώντας τις οδηγίες των ειδικών επιστημόνων. Για το αν, πίσω από τις αποφάσεις της Πολιτείας, για την περιστολή των Ιερών Ακολουθιών – ουσιαστικά, το κλείσιμο των Ιερών Ναών – κρύβονται και άλλες σκοπιμότητες, αυτό θα διαφανεί μετά το πέρας της κρίσης.

Δεν μπορούμε, όμως, να μην προβληματιστούμε για την αβελτηρία της διοικούσης Εκκλησίας, η οποία δεν έκανε τα πάντα, ως φαίνεται, για να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη διεξαγωγή της Θείας Λατρείας, έστω και κεκλεισμένων των θυρών, για την διαφύλαξη της Θείας Λειτουργίας, αν και η Εκκλησία της Κρήτης είχε δείξει τον δρόμο. Χωρίς την Θεία Λειτουργία, δεν υπάρχει Εκκλησία.

Αυτός είναι ο σκοπός ύπαρξης της Εκκλησίας: η Θεία Λειτουργία. Όλα τα υπόλοιπα, φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο, έχουν αξία και αποδίδουν καρπούς, όταν είναι απότοκο και συνέχεια της Θείας Λειτουργίας. Θέλουμε να πιστεύουμε, λοιπόν, ότι, ενόψει της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, η Ιερά Σύνοδος και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος προσωπικά, θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν, για να ξαναλειτουργηθούν οι Ναοί μας και να γιορτάσουμε το Πάσχα, έστω και με αυστηρούς περιοριστικούς όρους, έστω και με τον πιο περίεργο και πρωτοφανή τρόπο, διαχρονικά. Διαφορετικά, αν δεν γιορτάσουμε το Πάσχα, έστω κι έτσι, δεν πρόκειται να βιώσουμε την Ανάσταση.